

GEORGICON III

pascua post montem oppositum et trans flumina lata,
 aut intus clausos satura ad praesepia seruant.
 carpit enim uiris paulatim uritque uidendo 215
 femina, nec nemorum patitur meminisse nec herbae
 dulcibus illa quidem inlecebris, et saepe superbos
 cornibus inter se subigit decernere amantis.
 pascitur in magna Sila formosa iuuenca:
 illi alternantes multa ui proelia miscent 220
 uulneribus crebris; lauit ater corpora sanguis,
 uersaque in obnixos urgentur cornua uasto
 cum gemitu; reboant siluaeque et longus Olympus.
 nec mos bellantis una stabulare, sed alter
 uictus abit longeque ignotis exsulat oris, 225
 multa gemens ignominiam plagasque superbi
 uictoris, tum quos amisit inultus amores,
 et stabula aspectans regnis excessit auitis.
 ergo omni cura uiris exercet et inter
 dura iacet pernox instrato saxa cubili 230
 frondibus hirsutis et carice pastus acuta,
 et temptat sese atque irasci in cornua discit
 arboris obnixus trunco, uentosque lacescit
 ictibus, et sparsa ad pugnam proludit harena.
 post ubi collectum robur uiresque refectae, 235
 signa mouet praecepsque oblitum fertur in hostem:
 fluctus uti medio coepit cum albescere ponto,
 longius ex altoque sinum trahit, utque uolutus
 ad terras immane sonat per saxa neque ipso
 monte minor procumbit, at ima exaestuauit unda 240